

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Bogumiła Ustjanicz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Usługowej Spółdzielni „U.(...)” w W.

przeciwko Bankowi (...) S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 października 2010 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 16 grudnia 2009 r., sygn. akt VI ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny uzupełnił postanowienie wydane w dniu 17 listopada 2009 r. w ten sposób, że dodał punkt trzeci, zasadzając od strony pozwanej Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Usługowej Spółdzielni „U.(...)” w W. kwotę 10 700 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Rozpoznając apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 października 2008 r. Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok oddalający powództwo i odrzucił sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty z dnia 24 lipca 2007 r. W postanowieniu tym nie zawarł orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego, a zatem zasadny był wniosek

powódki o uzupełnienie tego orzeczenia. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu związanych z postępowaniem apelacyjnym oparte zostało na zasadzie odpowiedzialności za jego wynik, przewidzianej art. 98 § 1 w związku z art. 108 § 2 k.p.c.

Pozwana w zażaleniu domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, zarzucając że naruszenie art. 328 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. było przyczyną niewyjaśnienia podstawy prawnej postanowienia. Orzeczenie to nie uwzględnia nietrafności postanowienia o uchyleniu wyroku i odrzuceniu sprzeciwu od nakazu zapłaty oraz nierozpoznania istoty sprawy. Niezastosowanie art. 102 k.p.c. doprowadziło do obciążenia pozwanej obowiązkiem zwrotu całości kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzekanie o kosztach procesu oparte jest na zasadach ich unifikacji i koncentracji, czego następstwem jest objęcie jednym orzeczeniem wszystkich kosztów, które rozliczane są w oparciu o jedną z reguł przewidzianych art. 98 do 107 k.p.c. Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. rozstrzygnięcie o kosztach procesu powinno być zawarte w końcowym orzeczeniu, ponieważ determinuje je wynik sporu. Zasada ta ma zastosowanie także w postępowaniu apelacyjnym z mocy art. 108 § 1 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., a jeżeli orzeczenie sądu pierwszej instancji zostanie uchylone, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania, zastosowanie mieć będzie art. 108 § 2 k.p.c. Również w odniesieniu do kosztów postępowania istnieje możliwość uzupełnienia końcowego orzeczenia, które nie zawiera rozstrzygnięcia w tym przedmiocie (art. 351 § 1 w związku z art. 361 i art. 391 § 1 k.p.c.).

W rozpoznawanej sprawie doszło jednak do zmiany sytuacji, z uwagi na uchylenie postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2010 r., I CZ 63/10 postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 17 listopada 2009 r., którym wyrok Sądu Okręgowego został uchylony i odrzucono sprzeciw od nakazu zapłaty. Wobec tego nie istnieje końcowe orzeczenie, które uzupełniałoby zaskarżone postanowienie i już z tej przyczyny nie może się ono ostać. Konsekwencją tego jest również bezprzedmiotowość podniesionych przez pozwaną zarzutów dotyczących prawidłowości zastosowanej zasady i obciążenia jej kosztami w pełnej wysokości, co czyni zbędnym dokonywanie ich oceny w postępowaniu zażaleniowym.

Z powyższych względów zaskarżone postanowienie zostało uchylone w oparciu o art. 398¹⁶ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.